

[PRZEPOR sb m

Teksty nie oznaczają é oraz ó; pierwsze e prawdopodobnie jasne (tak w prze-).

sg N przepor. ◊ I przepor(e)m.

Sł stp notuje, Cn brak, Linde także XVIII w. w innym znaczeniu.

Rozcięcie, przecięcie w szacie; tu: otwór do wkładania jej przez głowę: Száthá moiá odmieniáá fie od á [!] gwałtowney boleści/ która mię ogárnęá ze wíząd iáko ízátá kthorą przeporem przez głowę wdźiewam [Propter multam vim doloris mutabatur vestimentum meum. Sicut ora tunicae meae cinxit me]. BibRadz Iob 30/18 (Linde).

przepor czego: ktorey [sukni] we írzodku ná gorze będzie przepor [capitium]/ á obráb koło niego tkány/ iáko ieft obyczáy miewác ná kráicach ízath Leop Ex 28/32 (Linde).

przepor u czego: A będzie roípor v wierzchu iey [szaty] wpoýśrzodku iey/ mając obwódkę v roíporu w koło robotą tkáną/ iáko przepor [os] v páncerza będzie/ áby fię nie rozdzieráá. BudBib Ex 28/32 (Linde).

Synonim: rozpor.